

Tongariro Crossing

Bijgedragen door Wandelaars
Laatst geupdate op Sunday 31 August 2008

Op 31 december 2006 staat de eendaagse Tongariro Crossing op onze agenda. 's Ochtends heel vroeg (05.00) gaat de wekker. Om half zes moesten we bij de poort van de camping staan. Wij zijn er wel, maar de eigenaar heeft zich verslapen. Na veel verontschuldigen vertrekken we een half uur later naar Mangatepopo carpark. Het beginpunt van onze dagtocht. Het is ijskoud en het begint al licht te worden. Aan het begin staan nog w.c.'s waar ik maar even gebruik van maak. Op de vulkaan zullen ze wel niet staan.

De aanloop naar de klim gaat over een makkelijk begaanbaar pad. Af en toe lopen we over vlonders als we een nat stuk over moeten. Omdat we een half uur later dan gepland zijn, lopen we samen met eerste meute mensen uit touringcars die vandaag ook de Crossing doen. Gelukkig zijn we de meeste nog wel voor. Ondertussen ben ik blij dat ik mijn muts en handschoenen mee heb genomen. Het ijs ligt nog duidelijk zichtbaar op de rotsen. We komen aan bij de klim die een behorlijke klauterpartij blijkt. Leuk dus. Boven bij het eerste plateau hebben we een geweldig uitzicht over de vlakte waar we doorheen zijn gereden en vanwaar we kwamen.

Boven is het een apart landschap. We kijken nog even naar de krater waar Frodo de Ring in moest gooien. 3 uur heen en terug naar de top. Ons niet gezien. We bekijken het wel vanaf deze plek. Na nog een stukje lopen en klauteren, bereiken we een grote, vlakke vlakte. Wij denken dat dit ook een megakrater is die is opgevuld. Hij is namelijk ook rond en overal ligt hard geworden lava.

Na de vlakte moeten we verder omhoog klimmen naar andere kraters. Uit deze kraters komt ook daadwerkelijk stoom. Een goede plek om dan ook even op te warmen! Overal zien we aparte rotsformaties en heel veel verschillende kleuren gesteente. Het is al met al op een aparte manier een heel mooi en indrukwekkend landschap.

Na dit hoogtepunt volgde de afdaling. Hierbij kwamen we langs de Emerald Lakes en Green Lake. Een stuk verderop konden we wereld aan de andere kant bekijken. De afdaling ging het eerste stuk nog wel gemakkelijk tot aan de hut. Daar hebben we even een eet- en drinkpauze gehouden. Ook niet te lang, want het was niet erg warm zodat we nogal afkoelden van het stil zitten. De afdaling daarna was geen lolletje. Heel veel trappen met zeer verschillende grotes van treden. Dit was nogal een aanslag op de knietjes. Tijdens de afdaling verslechterde het weer nogal. Wij waren dus blij dat we al weer aan het dalen waren. Arme (domme) mensen die nog boven waren in hun jack met t-shirt en dergelijke ondeugdelijke kleding. Op de parkeerplaats aan de andere kant was het tenminste aangenaam wachten tot de campingbaas ons weer kwam ophalen. Blij dat wij niet hoefden te wachten tot de hele bus weer compleet was. Weer terug op de camping hebben we nog een uur in de zon kunnen nagenieten van ons avontuur op de vulkaan onder het genot van een biertje. Een topwandeling!